

DIARI CATALA
Avisos, Notícies i Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Barcelona: Edició vespre, 1 ptes. mes
Edició mat., 1 ptes. mes
Espanya: 4.50 ptes. tri-m
Unió postal: 4.50 ptes. tri-m
Paquet de 30 números: 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

5ceni.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entresol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184
Anuncis, esquetes, comunicats i reclams
a preus convencionals. Per a l'edició del
vespre s'admeten esquetes mortuorials fins
a les sis de la tarda. Per a l'edició del matí
fins a les tres de la matinada.

Any XXIV núm. 5,508 Barcelona: Dissapte 5 de setembre de 1914 Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: Sta. Llorena Justinià, b. i ef.; Zenón, Maori, mrs.
Sant de demà: St. Zaratina, prof. — Quaranta hores: A l'iglesia de la provincial Casa de Caritat. — Hores d'expressió: De les nou del matí a les
de la tarda. — Demà: A la mateixa iglesia. — Cor de Maria: Ntra. Sra. de les Naus, a St. Just. — Demà: Ntra. Sra. de Lloré, a St. Madrona. (Vot
del) — Missa d'avui: Sant Llorenç Justinià, bis i con.; color blanc. — La de demà: Dominica després de Pentecostes; color verd. — Adoració
noturna: Avui, diu 5. Torn de Nostra Senyora dels Desamparats.

ANÓNIMA CLAUDIO DURÁN
«Construccions Monier»
Ronda Sant Pere, 44, baixos
Cubertes lleugeres amb teules romanes de ciment i amiant
Pes del metre quadrat de teula 15 kilos
Gran senzillesa de col·locació - No's necessiten operaris
especialistes - Gran economia de fusta
Apropiades per a cubertes de molta llum

ACADEMIA TÉCNICO-INDUSTRIAL
Preparació per a l'ingrés en las Escuelas d'Ingenieros Industriales
Profesorat a càrrec d'Ingenieros Industrials exclusivament. — Pelayo, 7, 2.ª

Companyia Valenciana de Vapors Correus d'Àfrica
Servei fixe, ràpid i regular entre Barcelona, Marsella i Gènova
Vapor «J. J. SISTER»
Luxosos cambres — Servei Restaurant — Telegrafia sense fils
Sortides: De Barcelona cap a Marsella, tots els diumenges a les 12.
De Marsella cap a Gènova, tots els diumenges a les 14.
De Gènova cap a Marsella i Barcelona, tots els dimarts a les 10.
De Marsella cap a Barcelona, tots els dimarts a les 18.
S'admet passatge de 1.ª, 2.ª i 3.ª, i càrrega de gran velocitat.
Consignataria: Vda. de VICENS SANZ SELMA, Passeig Colón, 1
Banco Hispano Americano
La Sucursal en aquesta Plaça posa en coneixement dels senyors tenedors de giros
del Banc Nacional de Cuba, Banc Espanyol de la Il·la de Cuba i senyors Digne Ger-
maus, de Habana, amesos a càrrec de la mateixa, que poden passar a fer-los efectius
en les seves oficines.
Barcelona 4 de setembre de 1914. — El Director, Yanne Mac Veigh

J. Marsans Rof i fills
Valors, Cupons, Girs, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)
MASTIC VEGETAL
INALTERABLE
Fórmula Tobella
Per a tota mena d'empelts
y feridas de las plantas
Pot usarse sempre y no danya may.
S'aplica ab un pinzell, en fret.
Primpessa, 11, pral.-BARCELONA
Professor de VIES URINARIES. Pl. Urquinaona, 2. 1.ª
De 12 1/2 a 2 i de 4 a 6. — Festius, 19 a 12. — Telèfon 3.933

EL CONFLICTE EUROPEU

EL CAS LERROUX
La conducta francament antipatriòtica del senyor Lerroux, apel·lant a tots els mitjans per a comprometre l'Espanya en una aventura de la qual sols n'hauria dols i cap benefici moral ni material, ha provocat ja a Madrid una protesta sorollosa.
El procedir del senyor Lerroux és quelcom de revoltant. Sempre que s'ha tractat de la qüestió del Marroc, en la qual té compromesos Espanya honor i interessos, s'ha mostrat contrari a tota acció bel·lica, arribant a aconsellar com a únic camí el de la renúncia franca, que representava un vergonyós manament als compromisos internacionals, i per tant la descalificació més absoluta davant de tot el món. En canvi ara que ningú ens ha demanat que intervinguem en el paorós conflicte que somem l'Europa; ara que'l Govern afirma i repeteix cent vegades la no existència de cap compromís que'n obligui a l'intervenció; ara que'l fet de pendre una actitud activa en favor d'algun dels bel·ligerents representaria necessàriament el sacrifici d'estèril de centenars de mils homes, el senyor Lerroux vol guerra.
I veient l'insuficiència de les seves pre-diques a Espanya, se'n entra en territori francès i hi escampa unes declaracions que no poden ésser encaminades a altra cosa que a comprometre's en una aventura ruinosa en tots sentits.
Si el senyor Lerroux vol guerra a ultrança, té prou expedient el camí per entrar a qualsevol dels conflictes de voluntaris que han ofert el seu concurs personal a les armes franceses. Que s'ajunti i que s'allistin amb ell els que s'hi sentin d'acord, però que no labori en contra d'Espanya, tractant de fer-li adoptar actituds suicides. Al cap d'avall, l'ingrés del senyor Lerroux en l'exèrcit francès, no representaria altra cosa que una reintegració a la patria d'on és originari, com se demostra pel seu nom. Però que no tracti d'aparcar l'Espanya de la conducta que li imposa la seva situació d'amistat amb tots els bel·ligerents.
Siguen de tots ells per llur condició de homes que se'n preuen els horrors de la més cruenta de les lluites; estimem-los a tots com a germans, no compartim amb cap dels odis que'ls llicencien els uns contra dels altres; i quan sigui arribada l'hora, contribuïm amb el nostre amor, recompartim per un igual entre ells, a consolidar tan fortament com sigui possible, l'obra de la pau.
I si algun individu vol pendre part en la lluita a favor de qualsevol dels exèrcits, que no vulgui arrossegar en l'aventura tot el país.
Però no hi ha por que s'embarqui el senyor Lerroux. Ell és dels que treuen les serps del cau amb les urpes dels altres. Prou i massa que'ls concixem.

Al Dia
La guerra
A la frontera de l'Est, Alemanya i Àustria es baten contra Rússia amb sort variable. No s'han de creure els telegrames de l'Agència Havas: n'ls de la Wolff. Entre els d'una i altra deu haver-hi la veritat, decantada un xic a favor de Rússia. Mentrestant, l'allau alemanya amenaça París: toca quasi les fortalces avançades. És fàcil que avui o demà sapiguem d'una gran batalla als voltants de Belfort o de Nancy, per on avança l'exèrcit que mana personalment el Kronprinz, a l'objecte de copar o desfer les divisions franceses de l'Est, que foren un perill gros per als sitiadors de París.
El siti de París. En 1870 l'Europa entera va commoure's a l'idea de París defensat per les bombes de París. Poc podia pensar-se que'l perill de París vingues dels canons francesos incendiàries. El siti de París va començar i tot a una part d'Alemanya. La Reina de Prússia capitanejava un partit contrari a la idea de bombardejar París. Les Reines presidí sobre'l Rei de Prússia, futur emperador d'Alemanya, perquè París fos la Reina. Guillelm I, que tenia per la Reina un amor cavalleresc, i l'Estat Major prussià que pertanyia al partit d'ella, així ho acordaren. Mes aquest cop, com altres, com davant de Viena, com a Sedan, s'imposà el criteri de Bismark, l'únic diplomàtic que ha tingut Alemanya i que veia venir com una mena de Santa Aliança contra els sitiadors de París. En Bismark, sense dir res a ningú, va preparar el transport de l'artilleria grossa de siti, que era encara a Alemanya, i París fou atacat com els alemanys s'han fer-ho.

Ara no hi ha por de que'ls abusos alemanys destruïssin els tresors artístics de París. La cintura de forts, allunya més de quinze kilòmetres els canons ale-

COMEDIES I OBRES PUBLICUES

Des del començament de la guerra, que'l continuat increment a lo que'l Govern fa per salvar-nos de les seves desgraciades contingències, no s'ha tingut res més en concret, com mides propies d'ell, que les promeses d'obres públiques. Un dia i altre dia, els periòdics ministerials ens parlen de lo molt que treballa en aquest sentit i es publiquen notícies d'aspiracions, queixes i demandes: se repetix constantment al·lo de lo molt que'l ministre de Foment i el Govern es preocupen per a donar treball en obres públiques. Sobre tot, lo més en clar que's diu, és això de que se'n preocupen.

Comensan per dir ben rotundament que el remei de les grans crisis econòmiques, solament en comptades ocasions i en determinades circumstàncies pot trobar-se en les obres públiques. I així, i sobre tot d'un Estat organitzat de manera que ho està l'Estat espanyol. Si a Catalunya per falta de medis o de primeres materials es tanquessin un centenar de fàbriques, seria un petit remei, però a la misèria que inevitablement vindria, la construcció d'unes quantes carreteres, per a quals treballs no estan preparats els nostres obrers de fàbrica ni de molts dels oficis que haurien de parar allavors, i en les quals, ademés, no podrien pas trobar-hi col·locació els milers d'obres que's guanyen el pa davant dels telers. Com s'ha vingut dient i repetint per les nostres Societats Econòmiques, lo que primerament procedeix és evitar que's tinguin de suspendre les feines; lo que'l Govern deu fer és pendre les mides necessàries per això, i no pas fer-se'n previsor, figurant-se que si aquelles se suspendien trobaria un remei en les obres. Però, en fi, encara que insuficient quisi sempre, valdria la pena de que, si'l Govern considera que'l tè d'emplear, ai menys l'emplem de manera que pogués servir d'algun cosa. Si per als obrers de les fàbriques no al menys, les obres públiques poden servir per als treballadors empleats en feines anàlogues, o per aquells que, en més o menys, s'hi puguin sentir disposats a aprofitar-les: els obrers de mines, alguns obrers del camp, els que estaven ocupats en grans obres d'empreses particulars, suspeses per les actuals circumstàncies, certes obres de transports, etc., etc., podrien sentir-se una mica espersats si realment fos cert que l'Estat anés a emprendre les grans obres públiques de que cada dia es parla en discursos de ministres, en notes oficioses dels Consells, en anuncis de reunions del Consell d'Estat, en els articles diatribals dels diaris ministerials.

Més per això fóra necessari, en primer lloc, que les quantitats que'l Govern hi destinés tinguessin alguna importància; en segon lloc, que'l Govern tingués la precaució d'iniciar les obres públiques principalment en els llocs on més se sentissin els efectes de les presents crítiques circumstàncies. La simple lectura d'aquells elements d'informació del ministerialisme no dona cap idea de lo que en aquestes punts es fa, però lo que ho aclareix és la «Gaceta». Per ella es veu clarament que el famós remei de les obres públiques no pot ser tal, ni per les dosis homeopàtiques amb que's van donant els crèdits per a realitzar-les, ni per la distribució de les infimes quantitats que's donen. N'ins bast greu, ni hi ha per que'ns ens sapiga, que's facin carreteres i canals i estanyes i carrils en el centre d'Espanya; al contrari, creiem que tot lo que contri-buïxi al desenvolupament econòmic de les comarques centrals de la península, de retop beneficiaria a la indústria i al comerç de la nostra terra, per lo que hem de desitjar que augmentin força les vies de comunicació que han de facilitar la extracció dels seus productes i les obres hidroelèctriques que han d'augmentar-los. Però que, en els moments actuals en que les regions que produïen articles d'exportació, que no poden treure, i les que venen venir la misèria per el tancament de les seves mines i de les seves fàbriques, tinguin de veure concedides amb compte-gotes unes quantes mils pessetes per donar feina als que no'n tenen, i que, no obstant, s'annuncin cada dia treballs de carreteres en aquelles comarques que l'únic efecte que de la guerra han sentit ha sigut l'augment del preu dels cereals que produïen-lo que en tot cas els hi representa un augment de sa riquesa—fóra veritablement incompreensible si al resseguir aquestes llistes d'obres no s'hi transparentés massa sovint el nom de tals o quals diputats, que segurament deuen haver treballat per que els seus districtes s'a-profitin del repartiment, per més que en res hagin sofert de la guerra europea.

Fins en les regions mineres, industrials i productores de fruits d'exportació s'hi ha notat la falta d'un criteri superior en aquesta distribució dels obres.

La llició de la guerra
Revers: ¿Regressió o innovació?
Es difícil fer comentaris, per ara. D'una banda l'escassetat i l'imprecisió de les noves, d'altra banda la circumspècció que'ns imposa la neutralitat i que respectuosament acullim, limiten l'àrea d'aquesta temàtica tan actual i tan interessant. I traben la franca actuació del comentarista. Així i tot ofereix aquesta guerra quasi mundial algunes característiques tan evidents i genèriques, que, per afectar als bel·ligerents d'una i altra banda, poden ser constatades i comentades sense que ningú se'n pugui donar per ofès.

NEUTRALITAT

Tenim un convenciment fondíssim de la impensable necessitat i conveniència general alhora de sostenir a ultrança la neutralitat d'Espanya.
Fóra un ver cas de folia el renunciar a les ventajoses incommensurables que proporciona a Espanya son apartament providencial de tota actuació bel·lica en els actuals conflictes armats europeus. S'ortament per Espanya, no té con- tract cap compromís que la lligui a res ni l'obligui amb ningú: així ho asse-guren terminantment nostres governants i així ho havem de creure. Doncs comencem curiosament la felicitat circumstància d'ésser amics de totes les na-cions bel·ligerents; tinguem amb totes elles, sens excepció, totes les atencions i miraments compatibles amb nostres deures de neutrals i observem envers elles la més escrupolosa cortesia i... res més, car prou feina tenim assolint procurant fer tot lo que humanament és possible, per aliviar la crisi, la caria, agrícola, fabril i mercantil que com a les nacions totes, ens ofega i ens aniquila.

No ens convenim, no, les lluites sag-nantes, car ja en tenim bé massa amb les econòmiques. No ens convenim, no, atacs a nostres naus, a nostros ports ni a nostros fronteres, i si per dissort Espanya és víctima dels horrors i des- vastacions de la guerra, en tal cas, que ella ho en sigui autora ni compis, sinó que fos obra malfècia externa a ella. Que mai donem motiu a que se'ns pugui aplicar amb fonament aquell an- tíc refrà castellà «Falle muesten, tú lo quisiste, tú lo tens».

No volem ni devem pas endinsar-nos amb comentaris i consideracions per- loses, que tinguem per brollar de les puntes de nostra ploma; tenim la obli-gació sagrada d'ésser prudents i d'ob-servar en nostres escrits la més escru-polosa neutralitat; nostros actes han de ésser d'un absolut acord amb nostros paraules.

Espanya no pot pas tenir millor lema que'l dels Sometsins armats de Cata-lunya, això és: «Pau, pau i sempre pau».

La llició de la guerra
Revers: ¿Regressió o innovació?
Es difícil fer comentaris, per ara. D'una banda l'escassetat i l'imprecisió de les noves, d'altra banda la circumspècció que'ns imposa la neutralitat i que respectuosament acullim, limiten l'àrea d'aquesta temàtica tan actual i tan interessant. I traben la franca actuació del comentarista. Així i tot ofereix aquesta guerra quasi mundial algunes característiques tan evidents i genèriques, que, per afectar als bel·ligerents d'una i altra banda, poden ser constatades i comentades sense que ningú se'n pugui donar per ofès.

caçions; s'acordà dirigir-se a la Direcció general de Duanes, en suplica de que s'ordenés telegràficament a les Duanes marítimes que s'abstinguessin fins a nou avis d'aplicar les multes per demora que determinava el cas primer de l'article 306 de les Vigèntes Ordenances de la Renda, com també que s'ia tornat als respectius interessats l'import de les multes que pel mateix motiu han ingressat a partir del dia 1 del pròxim passat mes d'agost, en atenció a que d'aquesta data arrenca la lamentable anormalitat que atressam.

Esquadra francesa

Albir a primeres hores de la tarda va passar per davant del nostre port una esquadra francesa, que va senyalar immediatament el guaita de Montjuïc.

Canvi oficial

El canvi oficial fixat pel Real Col·legi de Corredors, següent essent:
Lliures esterlines 25'05; francs, 99'50; marcs, 122.

De Madrid

(PER TELEFON)

Informes del ministre d'Estat

Madrid, 4, 10 matí.
San Sebastián.—El marqués de Lema ha facilitat als periodistes les notícies següents:

El Govern té confirmació oficial de l'arribada a Burdeos del president de la República, del ministre francès, Víctor Balaguer, i ha tornat a repedir la repatriació, arribant a l'única un tren amb 734 espanyols indigents.

Notícies de Anvers confirmen que un dirigible alemany va tirar varietats bombes sobre la ciutat, causant deu ferits i danys en varietats cases.

El globo ha sigut canonejat pels forts. Els alemanys aprenen el cercle de Anvers, que està comunicant amb Brussel·les.

A Brussel·les hi ha ordre complet, però es nota cert malestar a causa de les petites subsistències i la pujada dels preus.

La colònia espanyola ha demanat al Govern austriac facilitats per a la seva repatriació.

Tant els alemanys com els belgues estan molt satisfets de la tasca realitzada pel nostre representant, que se'n enorgulleix de la nostra patria.

De Berna comuniquen que allí arriben notícies de la Prússia Oriental amb grans contradiccions, segons és la procedència.

Tant Alemanya com Rússia s'atribueixen la victòria.

Ha sortit el vapor «Torreblanca» de Orán cap a Almeria, amb 748 espanyols indigents.

La premsa de Londres tracta de treure importància a les batalles de la Prússia Oriental, dient que són derrotes locals.

A Anglaterra es dictarà un real decret contra la propaganda de la premsa alarmista.

S'ha advertit que en el mar del Nord s'han col·locat noves mines.

Lo que diu en Dato

Madrid, 4, 2 tarde.
Anc que albir s'anuncia que el president del Consell anirà a París per a conferenciar amb el Rei no ho és perquè havia sigut invitat pel Rei per a dinar amb ell i després del dinar el monarca i son primer ministre varen estar conferenciant fins a les dotze de la nit.

Avui, com de costum, ha despatxat el president amb el Rei i aquest li ha parlat extensament del nomenament del nou Pontífex, celebrant que hagi recaigut en monsenyor Della Chiesa, pel coneixement que aquest senyor té de nostre país a causa d'haver estat aquí algun temps.

El Rei i la família reial han enviat telegrams de felicitació al nou Pontífex.

El senyor Dato ha donat compte al Rei dels telegrams rebuts de l'estranger i de la solució donada a la qüestió econòmica de Bilbao que tant preocupa al Rei.

Per a la capital de Vizcaya ha sortit el sub-governador del Banc d'Espanya, senyor Escudero, amb amplies instruccions del Consell d'Administració per a examinar i resoldre les qüestions allí plantejades.

També ha informat al Rei dels telegrams del Marroc que segueix acusant alguna major agitació entre els moros produïda per les notícies que reben de la guerra europea.

El senyor Dato ha dit al rebre als periodistes que ha rebut la invitació per assistir a la botadura del creuer «Jaime la», però probablement no hi podrà assistir per les seves moltes ocupacions.

Si el Rei hi assistís allavors aniria també el president del Consell, però lo més probable serà que el Govern estigui representat pel ministre de Marina.

De la guerra no tenia avui noves notícies el president.

En la conferència telefònica que ha celebrat amb el ministre d'Estat, aquest té la ha dit, apart de la confirmació oficial de l'arribada a Burdeos del Govern francès.

Respecte a l'article que el comte de Romanones ha publicat en «El Imparcial» ha fet les seves manifestacions:

—He vist les declaracions del comte de Romanones i celebro que no faci seu l'article que aparegué en el «Diario Universal», ja que de l'article d'avui es dedueix que el comte de Romanones i els liberals són partidaris de la neutralitat.

—De que aquesta es trenqui no hi ha en la política espanyola més aspiració formulada que la que s'atribueix al senyor Lerroux i de la qual no tenim més referències que les publicades en els periòdics; però demà arribarà la premsa de París i ho llegirem.

Dubto que ni a Barcelona ni enlloc trobi el senyor Lerroux partidaris de que Espanya es posi a pendre part activa en la lluita.

—Els radicals de Barcelona i els obrers de tot Espanya són partidaris de la neutralitat.

Gran part de l'element socialista i el diputat d'aquest part, senyor Iglesias, han requerit al Govern en més d'una ocasió per a que abandonés aquesta norma de conducta, de la qual el Govern no pensa separar-se de cap manera.

També ha anunciat com a probable per a demà, a la tarde, un Consell de ministres, ja que els assumptes relatius a obres públiques i subsistències i les notícies que envien nostres representants en l'estranger que deuen conèixer tots els ministres, fan que sigui en aquests moments molt freqüents les reunions del Govern.

Quan el senyor Dato despatxava amb el Rei ha passat per davant del Palau el regiment de lanceros de la Reina, que tornava de les maniobres.

El Rei ha sortit al balcó i ha presenciat la desfilla del regiment.

La carta del senyor Unamuno la va rebre albir el senyor Dato i es proposa contestar-la aquesta nit o demà.

Queda desmentit naturalment quant s'ha dit respecte al trasllat a Valladolid d'alguns elements de la Facultat de Medicina de Salamanca.

Entre les visites que avui ha rebut el senyor Dato figura la del general Aguilera, governador civil i una comissió de l'Ajuntament de Bilbao.

Ha tractat de mides adoptades per aquella corporació per a conjurar la crisi obrera.

Opinió del Romanones

Avui publica «El Imparcial» un article del comte de Romanones en el que

aquest expressa la seva opinió sobre el problema de la neutralitat espanyola.

Diu que concorda l'article titulat «Neutralitat que mata», aparegut en el «Diario Universal» abans de que vegés la llum pública, i que no tenia altre objecte que el de servir de punt de partida per a la opinió pública, i que la peticció és concreta i en una resolució concreta i trascendent per al present de la vida espanyola.

Després de la publicació d'aquest article, varies veus s'han fet sentir i s'ha vist que l'actitud del Govern es troba emboscada, perquè la neutralitat compta amb una gran corrent de opinió.

Diu que aquest article ha provocat un plebiscit utilíssim.

Afegeix que s'ha posat en contacte amb tots els que l'acompanyaren en els Consells de la Corona i coneguda la opinió d'aquests diu que s'inspirarà en ella per a exposar el seu judici.

Nega que tingui esperit bel·licós com li atribueixen els enemics, car coneix quina és la situació d'Espanya i quin és el sentiment popular.

Ma ha cregut — diu — que en les circumstàncies actuals Espanya degué adoptar compromisos que'n obliguen a pendre part activa en la qüestió.

A tal punt és fèrta aquest criteri, en lo qual no ho he calat en cap lloc on fos eficaç i útil per a la patria, i des del primer instant ho vaig manifestar. Però una cosa és la participació militar en la qüestió i altra la determinació del caràcter, condicions i alçanc de la neutralitat.

Es clar que joestic conforme amb la neutralitat portada a la «Gaceta». No és aquesta la que invita a discurrir. És més; reconec que, a l'inici de la guerra, Espanya inevitablement tenia de fer aquesta declaració jurídica; però com no tracta d'una mera definició de dret, sinó d'una actitud que s'adopta en virtut d'antecedents que susciten relacions i conseqüències, és manté i que ha de sentir-se durant un llarg laps de temps i que implica conseqüències, deu meditar-se sobre quantes circumstàncies poden caracteritzar la neutralitat, circumstàncies que cal que ja vingut senyalant-se en diversos adjectius que signifiquen altres tants matisos, matisos i modalitats, cada una de les quals tanca un complex problema de neutralitat, espectant, neutralitat «armada», «inermes», «asistida».

La neutralitat en que està Espanya respecte a uns i altres dels bàndols bel·licerants, indica indiferència.

Aquesta és la pregunta que jo no he de contestar. La resposta pertany exclusivament al Govern. Però si afirmo que la declaració de neutralitat que jo sola no resol les dificultats ni allunya per complet els perills.

Nostre aspiració és patir en el menor grau possible les infames conseqüències de la guerra. Com logar-ho? Aquí de les discrepàncies dels bel·licers i pacífics. El temps dirà els que s'ajusten més als fets.

La neutralitat no és l'aisllament absolut, sinó una actitud de nacions que necessiten el concurs de totes. El mateix Govern, anc que en forma remota, reconeix que nostra neutralitat pot ser vulnerada. Per consegüent, els homes públics deuen mirar cara a cara totes les contingències i descomptar totes les hipòtesis. No respon el Govern a que s'hagi formulat la hipòtesi de que'ns vegem forçats pel moment a sortir de nostra neutralitat i partint d'ella digui que si això passa no serà per a Espanya de conveniència que's col·loqui de tal manera que'ls fets humans no la empenyin a pendre lloc en contra dels seus interessos?

La neutralitat no deu significar l'abstenció d'intimitats amb tots els països bel·licerants, car això equivaldria a l'aisllament.

Es impossible apartar-se en absolut de les qüestions universals, car ni tan sols la política interior es succeeix per complet a la solidaritat universal.

Podem aspirar ara a aquest aisllament, però una cosa és pretendre-lo i altra logar-lo.

Després de la guerra la vida seguirà son curs i es crearan nous sistemes de relacions internacionals. En quin punt ens trobarem nosaltres allavors? És interessant conèixer-ho, perquè el primer moment d'alguna cosa no pot ser més que el primer moment en que's rectifica el mapa d'Europa, acas el del món, com nova base d'una pau duradera.

Coneguda és nostra situació fins l'instant de començar la guerra, sense pautes solenns, sense convenis expressos que ens obliguin a col·laboracions de cap classe. Les vicissituds de la guerra, les imprevisibles a son resultat final, poden variar la situació de les relacions internacionals en que's trobava Espanya, amb l'assentiment que's unànim de la opinió, precisament ara va a fer un any? Altres ho podran declarar; jo no.

La neutralitat adoptada és de tal índole que liquida el resultat d'aquesta acció diplomàtica dels anys anteriors, especialment des de 1907. Al renunciar-se la normalitat de la vida europea, inaugurant Espanya el nou llibre de les relacions diplomàtiques, esborrant els capítols que a comptar del començament del segle hem escrit?

Aquestes interrogacions impliquen problemes de alta transcendència.

Com és possible que els homes públics espanyols desconeguin les relacions íntimes d'aquests problemes que en data pròxima s'han de plantejar davant d'Espanya amb nostra actitud present?

Es més; entre el passat i el futur diplomàtic de nostre país pot obrir-se un partit per un simple declaració de neutralitat? Jo no ho he de contestar, perquè no és de meu.

Si diré que si avui el Govern pot proclamar que a Espanya existeix quasi unanimitat en favor de la neutralitat, és també la gran majoria dels ciutadans espanyols que reconeixen quant aquesta ha sigut la direcció de nostra política internacional en els darrers anys transcorreguts.

Militarment pot ser la neutralitat, però econòmicament som un país bel·licerant i patim les conseqüències de la guerra.

Espanya's troba entre perills econòmics gravíssims, el problema de les subsistències i el de la continuació del treball.

El primer implica mides de dos perlores: Un, supressió d'obstacles per al més poderós abastament del país; an ell ha atès el Govern amb la rebaxa aranzelaria. Altre, la intervenció activa en la distribució de subsistències, grup de disposicions que té a la vegada dos perlores: un preparatori i altre que podrien anomenar dispositiu o dictatorial. En aquest segon moment el Govern no hi ha entrat.

Tal vegada seria convenient que s'apassés lo que's califica de període preventiu que produeix danys al consumidor sense que hi hagi el corresponent benefici per al productor, deixant en canvi, en llibertat de maniobra, als especuladors que en moments com aquests no deixen de presentar-se.

El problema de la continuació del treball se bifurca en el crèdit i en el transport. La resolució d'ambdós és igualment indispensable per aminorar en lo possible la restricció de nostra producció ocasionada pel respecte tancament dels ports d'origen de les primeres matèries i dels mercats de consum per als productes espanyols.

El problema del crèdit el Govern l'ha atès amb certes mides però segurament haurà de fer més, molt més de lo que fins ara ha fet en lo que's refereix als transports.

En aquesta part hi ha facilitats per l'actiu que desseguida preagué el Govern anglès, però falta resoldre lo relatiu al seguir de guerra en la navegació com fins ara han fet ja altres països.

La resolució del problema del crèdit i dels transports asseguraria la continuïtat del treball nacional amb molta més eficàcia per a superar la crisi obrera, que la pertorbació que's origina que la aplicació d'uns quants milions a obres públiques sobtadament acordada, sols s'ia una imada que com transitoria no deu tampoc desdenyar-se.

Oferir el concurs del partit liberal i termina invitant a tots a que posin el pensament amunt en aquests crítics instants i cessin les lluites polítiques per a dedicar-se sols a títol d'espanyols al servei de la patria.

La Comissió de Barcelona

Madrid, 4, 6'15 tarde.
La comissió de l'Ajuntament de Barcelona que's troba a Madrid ha celebrat aquesta tarde una extensa conferència en la Presidència del Consell amb els senyors Dato, Bugallal, Sánchez Guerra i Ugarte.

Ambedos primers han tractat de la situació en que's troba l'Ajuntament de Barcelona i la necessitat de que el Govern presti el seu concurs a dita corporació.

Com que per això precisa fer alguns estudis i buscar fórmules de solució, han acordat que els representants de l'Ajuntament presentin al Govern els estudis i fórmules esmentades, que seran objecte de deliberació en el primer Consell de ministres que's celebri immediatament després de presentades.

El senyor Fich ha parlat després de la Exposició d'Indústries Elèctriques de Barcelona amb el ministre de Foment tractant de que doni facilitats per al major exit de dit certamen.

Anc que existien alguns dubtes sobre la conveniència de l'aplicament del certament s'han aclarit davant les exhortacions del que's del Govern que estima deo celebrar-se, ja que tindrà major exit l'acte de trobar-se les indústries elèctriques paralitzades pel conflicte europeu, podent contribuir la Exposició al creixement a Espanya de dites indústries.

El ministre d'Hisenda ha ofert al senyor Fich donar tota classe de facilitats pecuniàries a primers d'any amb l'objecte de donar impuls a les obres necessàries per a dita Exposició.

La comissió municipal catalana i el senyor Fich, com representant també de la comissió de la Exposició, han sortit molt satisfets de la bona acollida del Govern per a la capital de Catalunya.

Aquesta tarde tornaran en l'express, acompanyats de la comissió de la Exposició.

La multitud ha aclamat a M. Poincaré i la França.

M. Poincaré s'ha instal·lat a la Prefectura.

Els serveis dels ministres de la Guerra i Interior han quedat des d'ara normalitzats.—Havass.

Les victòries russes

París, 4, 9'58 matí.—El gran duc Nicolai ha dirigit al Tzar el telegrama següent:

«Amb gran joia, i memenciant-ho a Deu, anuncio a V. M. victoriosa que avui, a les onze del matí, l'exèrcit del general Ruzski ha pres Lemberg. L'exèrcit del general Bronsloff ha pres Halicz. Sol·licito per al general Ruzski una recompensa per la seva conducta en les batalles precedents i la creu de Sant Jordi per la presa de Lemberg. Demano per al general Bronsloff la mateixa condecoració de tercera classe, per la seva conducta en tots els combats i la creu de quarta classe per la presa de Halicz».

Manquen detalls d'aquests fets d'armes.—Havass.

L'opinió per la neutralitat

Manifestació contra's senyors Lerroux i comte de Romanones

D'AQUESTA EDICIO

Varia

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

—Va visitar al governador civil de Girona l'alcalde de Palafrugell per a donar compte de la situació que arrossega dita localitat, advertint-hi que de sobrevenir la esperada despesa d'obres de les fabricacions, es tenia un greu conflicte. El governador va anar albir a la ciutadania població.

—L'Ajuntament de Cassà de la Selva va votar 1.500 pessetes per a socórrer als obrers fàtats de treball.

Nota oficiosa

París, 4, 12'25 matí.—Una nota oficiosa facilitada a les 11 d'aquesta nit pel govern militar de París diu que els exàrcats francesos no han tingut cap contacte amb l'Exèrcit, l'Armée, la presencia del qual se sonyava a la regió de Compiègne Spilis.

Afegeix que s'han pres les oportunitats precaucionals per a contenir tot moviment ofensiu de l'enemic.

Les mides adoptades per assegurar la càrrega dels avions alemanys, sobre tot de creuers realitzats pels aeroplans francesos fortament armats, han impedit que els aeroplans alemanys volassin novament sobre París.

La situació de l'exèrcit del N. E., en relació amb el conjunt de les forces, és la mateixa que albir.—Havass.

Els presoners

París, 4, 2'20 matí.—Berna.—El Comitè internacional de la Creu Roja ha obert a Ginebra una agència de presoners de guerra, destinada a facilitar informes als presoners i a llurs famílies.—Havass.

La derrota austriaca

París, 4, 6'33 matí.—Londres.—El «Daily Mail», en un despatx de Nova York, diu que allí s'han rebut notícies de que'ls russos han pres Lemberg després d'una batalla molt sangnanta.

Els austriacs estan completament demoralitzats. Alguns regiments estan aplegant. Els russos han fet milers de presoners, entre ells un general, i han pres als austriacs 32 canons.—Havass.

La defensa de Viena

París, 4, 6'35 matí.—Roma.—El «Messagero» publica un telegrama de Bucarest assegurant que els exèrcits austriacs que operaven a la frontera de Polònia han sigut derrotats per assegurar la defensa de Viena.—Havass.

El príncep de Wied

París, 4, 6'40 matí.—Durazzo.—El príncep de Wied i la seva família embarcaren anit en el vaixell italià «Misurata», que ha sortit amb direcció a Venècia.

Abans d'abandonar Albània, el príncep de Wied va entregar els seus poders a la Comissió de control.—Havass.

A Burdeos

París, 4, 9'5 matí.—Burdeos, 3.—A migdia ha arribat el tren que conduïa a M. Poincaré i al ministres.

La multitud ha aclamat a M. Poincaré i la França.

M. Poincaré s'ha instal·lat a la Prefectura.

Els serveis dels ministres de la Guerra i Interior han quedat des d'ara normalitzats.—Havass.

Les victòries russes

París, 4, 9'58 matí.—El gran duc Nicolai ha dirigit al Tzar el telegrama següent:

«Amb gran joia, i memenciant-ho a Deu, anuncio a V. M. victoriosa que avui, a les onze del matí, l'exèrcit del general Ruzski ha pres Lemberg. L'exèrcit del general Bronsloff ha pres Halicz. Sol·licito per al general Ruzski una recompensa per la seva conducta en les batalles precedents i la creu de Sant Jordi per la presa de Lemberg. Demano per al general Bronsloff la mateixa condecoració de tercera classe, per la seva conducta en tots els combats i la creu de quarta classe per la presa de Halicz».

Manquen detalls d'aquests fets d'armes

